TUNTURILATU 3/2009

Pöyrisjärvi innosti lapsia vaeltamaan

Satu Ojala

Pöyrisjärvellä oli mahdollisuus uida ja kahlata lumessa. Ja siitäkös Ida, Elina, Eveliina, Ilpo, Aleksi ja Arttu pitivät.

Geatkin aikuinen-lapsi-vaellus heti juhannuksen jälkeen oli mannaa niin aikuisille kuin lapsille. Reissussa oli kaksi vaaria, yksi mummu, äiti ja kummitäti sekä kuusi reipasta lasta.

Ennakkoon emme lyöneet vaellukselle tiukkaa ohjelmaa ja tavoitetta, mitä kaikkia pitäisi viikon aikana tehdä. Kun juhannuksen jälkeisenä maanantaina olimme puolilta päivin Näkkälässä, aurinko paistoi jo kuumasti. Matkaa ensimmäiselle yöpymispaikalle oli seitsemisen kilometriä. Sinne taivaltamiseen upposi monta tuntia, kun kokemattomat vaeltajat kulkivat ensi kertaa rinkan kanssa - ja vielä helteessä. Taukoa olisi haluttu pitää kiivaimmillaan jopa sadan metrin välein.

Uupumuksesta ei ollut tietoakaan, kun pääsimme leiripaikalle.Tosin ruoka teki tehtävänsä ja kun edellisen yön unet olivat matkatessa jääneet vähäisiksi, kömmittiin teltaan jo hyvissä ajoin.

Seuraavana päivänä matkanteko Pöyrisjärvelle sujui jo paljon jouhevammin ja kun kämpälle päästiin, ensimmäiset olivat jo saman tien vedessä. Eikä ihme, sillä hellettä piisasi edelleen.

Pöyrisjärven kämpällä olimme kaikkiaan kolme yötä ja niiden välissä teimme retkiä ilman rinkkoja lähiympäristöön. Ilkka opasti lapsia myös suunnistuksessa ja kisailivathan lapset myös hiekkalinnojen teossa. Hienoja olivat!

Hauskin reissu taisi lapsille olla, kun menimme paljain varpain joen toiselle puolelle ja kuljimme koko ajan vedessä. Yksi yöretkikin mahtui ohjelmaan, kun kävimme katsomassa, miten alhaalla se aurinko yöllä kävi. Se notkahdus ei ollut kovin syvä.

Vastenmielinen urakka

Kun lapset syventyivät suunnistuksen saloihin, meillä aikuisilla oli edessä aika vastenmielinen urakka. Aikomuksenamme oli yöpyä kolmas yö autiotuvan puolella, mutta ensin se oli siivottava. Vettä ja Tolua kului paljon, ennen kuin hella, lattia, laverit ja ikkunat olivat siedettävässä kunnossa. Kaapeista ja lavereitten alta heitimme sinne ”unohtuneita” tavaroita pois.

Siinä jynssätessä pohdimme, kenelle autiotuvat on tarkoitettu. En usko, että se siivo oli vaeltajien jäljiltä.

Vaikka siivoamiseen kului aikaa viitisen tuntia, se kammottava haju ei lähtenyt mihinkään. Ainoa oikea pesuväline olisi ehkä ollut painepesuri, mutta sellaista ei nyt sattunut tulemaan mukaan!

Lapset kammoksuivat hajua ja kun varaustupaan ei ollut meidän jälkeemme tulijoita, olimme siellä vielä kolmannen yön.

Lasten suusta kuuli jälleen totuuden. He kävivät ihmettelemässä autiotuvan ovella, miten lika sai kyytiä.

- Mitähän omistaja nyt sanoo, kun näkee tämän mökin.

Niinpä.

Me kaikki olemme omistajia ja tunturilatulaisina haluamme pitää tuvista niin hyvää huolta, että ne säilyvät käytössämme jatkossakin.

Satu Ojala

Arttu Vesamäki

Lapinorvokki kukki juhannuksen tietämillä.

Arttu Vesamäki

”Kuukävelyllä” vastarannalla.

Ovtsilaiset Kolovedellä 5

Karjalan kunnailla 6-7

Talaksella talkoiltiin 10

Kolbman saagoja 12

Puheenjohtajan tähdenvälit

Suomineidon vyötäröllä, Kainuussa, kesä on ollut hienoa ulkoiluaikaa. Sateita sopivasti, ettei iho rupea pykimään, auringonlämpöä mukavasti, muutama tuulinen sekä kolea päivä säätä viilentämässä ja itikoita vähän. Voiko enää muuta toivoa suomalaiselta kesältä.

Luonnon antimiakin on ollut sopivasti, kunhan poimijalla on riittänyt sinnikkyyttä etsiä mustikka- ja hillapaikat perinteistä reviiriään etäämpää. Kotitarpeisiin marjoja on löytynyt.

Jos muut marjat ovat jääneet metsän kätköihin, ne on voinut korvata kymmenkertaisesti runsasta metsävattusatoa verottamalla. Vatut ovat olleet hyvälaatuisia ja maukkaita ja koska metsävattuja ei ole kerätty massiivisesti kaupallisiin tarkoituksiin, ne ovat jääneet kotoisille poimijoille.

* * *

Pohjois-Suomessa on yritetty nostattaa kansanliikettä ulkomaisia poimijoita kohtaan, mutta toistaiseksi tuloksetta.

Jos thaimaalaisten marjastamista pyritään rajoittamaan, on aiheellista pohtia, loukataanko silloin jokamiehen oikeutta, joka ei tunne kansalaisuuseroja eikä kiinteistöjen rajoja. Ainoastaan kotirauha ja haitan tuottamattomuus tulee poimijan ottaa tarkasti huomioon.

Yksi ero on suomalaisten ammattipoimijoiden ja thaimaalaisten työn välillä. Kotimainen poimija etenee maastossa harppoen ja etsien aina vaan satoisampaa paikkaa, jolloin kotitarpeiksi poimiva löytää ammattilaisen kulkemilta paikoilta aina tarvitsemansa marjat. Thaimaalaisen kerääjän jäljille on turha lähteä marjastamaan. Oma astia jää tyhjäksi, niin tarkkaan marjat on poimittu.

Jokaista tietenkin harmittaa, jos tutussa, vuosikausia omassa käytössä olleessa marjapaikassa joku on ehtinyt käymään - joko naapuri tai ammattipoimija. Silloin täytyy etsiä uusi paikka ja näin ollen voi sattua, että tyhjentää jonkun toisen omanaan pitämän, salaisen marjapaikan.

Onneksi on rajoittamaton jokamiehen oikeus olemassa, sillä sieniaika on vasta alkanut.

* * *

Onnistunut vauvasta vaariin -leiri Susikyrössä jalostuu vanhetessaan. Erinomaiset vetäjät Sari, Janne, Olli, Hanna ja Aino olivat ideoineet joka päivälle hyvin innostavan ja kiintoisan ohjelman arvosanalla kymmenen-plus.

Kiitos leiristä vetäjille ja jokaiselle mukana olleelle, sillä kaikki osallistujat omalla persoonallisuudellaan ja auttamisellaan aikaansaivat onnistuneen tapahtuman.

Tämän vuotisesta leiriä ei juurikaan voi laajentaa, sillä osallistujamäärän kasvaminen vaatisi lisää tilaa, lisää henkilöresursseja ja lisää keittiökalusteita.

Toimikunnalla on suunnittelun ja pohtimisen aihetta tulevan vuoden leirin johdosta.

* * *

Kesäpäivillä kumpelaisten vieraanvaraisuus lämmitti mieltä. Saimme nauttia karjalaisesta ohjelmasta, kauniista säästä ja kauniista maisemista. Maukas ruoka helli makunystyröitä ja iloinen ilmapiiri hyväili mielen sopukoita.

Kiitos kumpelaiset.

* * *

Kuukauden kuluttua on tunturikerho Kuokten järjestämät susiaiset ja syyskokous.

Toimintasuunnitelmaa käsiteltäessä kokouksessa puhutaan varmasti paljon ensi kesän Erä-SM :stä. Suomen Latu on pyytänyt Tunturilatua avukseen seuraavien kisojen järjestämiseen Kiilopäällä.

Koska aikaa on vain vuosi, voisimme olla avuksi itse kilpailun, mutta ei koko tapahtuman järjestämisessä.

Osatehtävistä ja siitä saatavasta korvauksesta neuvotellaan Suomen Ladun kanssa ennen päätöksen tekemistä.

Vuosikokouksessa toimintasuunnitelman ja talousarvion lisäksi tärkeitä asioita ovat henkilövalinnat.

Puheenjohtaja ja neljä johtokunnan jäsentä on erovuorossa. Vanhojen, kokeneiden henkilöiden myötä toiminta on turvallisen rutinoitunutta, mutta uudet henkilöt tuovat lisäarvoa ja uudistumista toimintaan, joten toivon paljon ehdokkaita henkilövalintoihin.

Sääntömääräisten kokousasioiden lisäksi kästitellään susisääntöihin Njealljen tekemä muutosesitys .

Esitys ja voimassa olevat sääntökohdat on julkaistu edellisessä lehdessä.

* * *

Susivihkimisessä, illan hämärtyessä, saamme jälleen uusia jäseniä susilaumaan, kuten on tapahtunut jo 62 kertaa aikaisemmin.

Susiarvo, yhdistyksemme erikoisuus, on edelleen kiinnostava ja haluttu arvo, jonka kaltaista ei ole millään muulla latuyhdistyksellä.

Susi-instituutio on Tunturiladun arvokkain perinteen vaalimistapa.

Tavataan susiaisissa.

Raimo

Susivaliokunnan kuulumisia

Susivaliokunta on tänä vuonna uudistanut Minusta tulee tunturisusikirjasen. Teoksen sisältö jouduttiin uusimaan susisääntöjen muuttuessa.

Kirjanen on tehty oppaaksi ja avuksi sudeksi aikovalle. Susisääntöjen lisäksi sieltä löytyy muistiinpanoille tilaa. Ajatuksena on, että sinne voisi vuosien varrella kirjata tehtyjä vaelluksia ja saavutettuja tunturihuippuja. Haastattelutilaisuuksissakin voisi käydä halutessaan useamman vuoden aikana ja niistä susivaliokunta tekee merkinnän kirjaseen. Susianomuskaavakkeiden täyttö käy huomattavasti helpommin, kun tarvittavia tietoja löytyy valmiiksi koottuna.

Uudistettua kirjasta toimitetaan Tunturiladun kerhoille jäsenistölle jaettavaksi. Sitä saa myös Tunturiladun eri tilaisuuksissa, kuten tulevissa susiaisissa. Kaikille uusille jäsenille kirjanen postitetaan Tunturiladun muun ”aloitus” materiaalin mukana.

Susivaliokunta on myös uudistanut susianomuskaavakkeet. Niitä saa postitse susivaliokunnan jäseniltä tai Tunturiladun nettisivuilta (tulevat sinne syksyn aikana).

Kerhoyhdyshenkilöt 2009

OKTA (1) Kainuu

pj. **Aune Makkonen** Pisteriniementie 6 B 88610 Vuokatti 040 550 2286 aunemakkonen@gmail.com
siht. **Esa Suominen** Rysätie 9 C 7 87700 Kajaani (08) 612 0152 / 6155 2675 esa.suominen@kajaani.fi

KUOKTE (2)
Keski-Uusimaa

pj. **Matti Häppölä** Kirveskatu 7 11130 Riihimäki 050 490 3897 matti.happola@gmail.com
siht. **Airi Heino** Siltakatu 23 B 6 05900 Hyvinkää 040 769 2122 airi.heino@pp3.inet.fi

KOLBMA (3)
Pirkanmaa

pj. **Petri Mäkelä** Pullerikinahde 6 C 6 33710 Tampere 040 771 8581 pete@expedition.fi
siht. **Sirkka-Liisa Vuori** Otavalankatu 5 C 25a 33100 Tampere 050 541 0482 sirkkaliisa.vuori@kolumbus.fi

NJEALLJE (4)
Savo

pj. **Lea Sarkeala** Satakunnankatu 53 A 78300 Varkaus (017) 556 5400, 0400 299 956 lea.sarkeala@pp.inet.fi
siht. **Pirjo Vainionpää** Sotkulahdentie 31 58900 Rantasalmi 040 7592444 pikuvain@hotmail.com

VIHTTA (5)
Pohjanmaa

pj. **Tapani Rajala** Lapuankatu 5 A 65350 Vaasa 050 330 8045 tapani.rajala@pp.inet.fi
jäsensiht. **Kaija Mariapori** Keskuskatu 18 65320 Vaasa 050 5240 850 kaija.mariapori@netikka.fi

KUHTTA (6)
Helsinki

pj. **Tommi Ryyppö** Patterikuja 17 B 5 00340 Helsinki 040 831 5827 tommi.ryyppo@kolumbus.fi
siht. **Eeva-Mari Kivimäki** Koroistentie 8 B 10 00280 Helsinki 050 309 3584 eeva-mari.kivimaki@helsinki.fi

TSIETSA (7)
Pohjois-Savo

pj. **Urpo Häkkinen** Huuhkajantie 9 71800 Siilinjärvi 050 565 9839 / (017) 462 1922 urpoh@dnainternet.net
siht. **Merja Nuutinen** Vanhapolku 18 71130 Kortejoki 044 524 3622 merja.nuutinen@luukku.com

KAVTSI (8)
Pääkaupunkiseutu

pj. **Pertti Meriläinen** Hirvitie 13 B 7 01450 Vantaa 040 910 2182 pertti_merilainen@luukku.com
siht. **Juha Kelkka** Leikosaarentie 27 B 40 00990 Helsinki 050 332 3239 tunturikerho.kavtsi@kolumbus.fi

OVTSI (9)
Keski-Suomi

pj. **Tapio Uutela** Kumpulantie 6 D 40600 Jyväskylä 040 849 3670 tapio.uutela@tintti.net
siht. **Ritva Loimio** Puistotori 6 as 16 40100 Jyväskylä 040 552 1037 ritva.k.loimio@jyu.fi

LOGI (10)
Lounais-Suomi

pj. **Paavo Kramsu** Lauklähteenkatu 6 B 41 20740 Turku 040 706 2764 paavo.kramsu@luukku.com
siht. **Irma Rytkölä** Lauklähteenkatu 6 B 41 20740 Turku 040 861 7601 tunturikerhologi@gmail.com

ALPPAS (ilves)
Häme

pj. **Erkki Maununen** Varstatie 29 13500 Hämeenlinna 040 519 6107 erkki.maununen@netti.fi
siht. **Marja-Liisa Mäki** Torikatu 10 as 6 13100 Hämeenlinna 040 718 1719 / (03) 675 9061 marja-liisa.maki@pp.armas.fi

KUMPE (susi)
Pohjois-Karjala

pj. **Pentti Huikuri** Mäntytie 383100 Liperi 040 763 2276 pentti.huikuri@pp.inet.fi
siht. **Johanna Nevalainen** Kuorevaarantie 48 83700 Polvijärvi 050 331 7876 johanna.lappalainen.1@luukku.com

KUOVZA (karhu)
Kymenlaakso

pj. **Ari Mussalo** Maderannantie 14 48310 Kotka 040 742 8523 ari.mussalo@kymp.net
siht. **Seija Mussalo** Maderannantie 14 48310 Kotka 040 843 0475 seija.mussalo@kymp.net

GEATKI (ahma)
Satakunta

pj. **Aarno Lehtisalo** Kallionpääntie 33 32700 Huittinen 044 019 5002 aarno.lehtisalo@gmail.com
siht. **Pirkko Liuksiala** Huhkolantie 3 B 20 32700 Huittinen044 567 0244 pirkko.liuksiala@huittinen.fi

NJALLA (naali)
Tunturilappi

pj. **Raija Paasirova** Ounasjoentie 810 99140 Köngäs 040 716 3033 raiski@levi.fi
siht. **Paula Heikkilä** Olluinojantie 2 99100 Kittilä 040 846 2156 heikkila_paula@hotmail.com

Lapinkävijät OWLA
Oulun seutu

pj. **Hannu Yrjänäinen** Takahaantie 4 90650 Oulu 044 260 3818 hannu.yrjanainen@ouka.fi
siht. **Leila Virtanen** Sauvojantie 6 C 17 90560 Oulu 040 771 3462 leilavi45@luukku.com

Muutokset/korjaukset yhteystiedoissa pyydetään lähettämään osoitteeseen **sirpa.alapuranen@luukku.com**

Antero Tarvaiselle 80-vuotisonnittelut!

Antero Tarvainen, Tunturiladun kunniapuheenjohtaja (pj 1971-1985), ikäsusi nro 21 ja kunniasusi nro 2, vietti kesäkuussa 80-vuotispäiväänsä.

Antero tunnetaan retkeilyn lisäksi innokkaana filatelistina, joten Tunturilatu päätti muistaa häntä kahdella omakuvapostimerkkisarjalla. Toisessa oli kunniasuden kuva ja toisessa kaksi valokuvaa Anterolle rakkaasta vaelluasalueesta Sarekista.

Lahja tuntui olevan virkeälle ja hyväkuntoiselle päivänsankarille mieluinen.

Kahvittelun lomassa Antero muisteli lämmöllä vaelluksiaan ja Tunturiladun johtoaikojaan. Lisäksi hän kertoi tekeillä olevasta kirjastaan, missä hän muistelee Lapin matkoillaan tapaamiaan erilaisia ihmisiä. Meille onnittelijoille jäi se mielikuva, että tunturilatulaisina olimme aivan erityisasemassa hänen vierasjoukossaan.

Sirpa Alapuranen

Antero Tarvainen kiittää
Tunturilatua muistamisesta.
- Kyllähän hyvä kunto on kiinni siitä, että on koko ikänsä eräretkeillyt!

Antero Tarvainen oli mielissään saamastaan lahjasta, jonka hän sai Tunturiladulta Raimo Pahkalan toimittamana.

Kerhon kuulumisia

Kevään kynnyksellä vanhin jäsenemme Alpo Aho, jonka 100 v. syntymäpäiviä vietimme edellisenä Tapanina lähti viimeiselle vaellukselleen 16.4. 2009.

Alpon siunaustilaisuus oli Hänen kotikaupungissaan Pieksämäellä lauantaina 16.5. Siunauskappeliin ja sen jälkeen pidettävään muistotilaisuuteen Alpon tyttären ja pojan lisäksi oli kokoontunut runsas joukko järjestöjen edustajia yhdistyksistä, joissa Alpo oli aktiivisesti toiminut, muistelemaan ystäväänsä ja yhdistystoveriaan ja jättämässä viimeisen tervehdykseksensä hyvälle retkikaverille.

Alpon vaelluskaveri Pekka Huttunen oli njealljelaisten mukana jättämässä jäähyväiset vanhalle kaverilleen ja laskemassa kanssani kerholaisten kukkatervehdyksen Alpon arkulle.

Muistotilaisuudessa Alpon omaiset ja siunauksen toimittanut pastori olivat hämmästyneitä siitä miten paljon saattojoukosta oli eri yhdistysten edustajia, joka kertoo meille jälkeen jääneille sen kuinka pidetty henkilö kerhomme jäsen Alpo Aho oli. Tulemme muistamaan kerhomme vanhinta jäsentä Alpo Ahoa lämmöllä ja toivotamme hyvää tuon puolesta vaellusmatkaa ja siunausta sille.

Pieksän ladun majalla mölkyn heittoa - sääntötulkinnat kuulema tarkastetaan seuraavaan kisaan mennessä.

* * *

Toukokuun kokous Pieksän Ladun majalla oli saanut kerholaisia liikkeelle ennen kesälomaa yli kolmekymmentä henkeä nauttimaan yhdessä olosta ja suunnittelemassa tulevan syyskesän ja syksyn toimintaa. Kerhomme emännät panivat taas parastaan ja hemmottelivat meitä antimillaan ja kaiken kruunasi räiskäleet lakkahillon kanssa. Pienoisvaellus kauniissa ilmassa ja Partaharjun maisemissa huipentui mölkkypeliin, jonka sääntöjä tulkittiin vähän eri tavalla, kun tavallisesti ja sekö puhutti joitakin!!

* * *

Kesälomakauden katkaisi järjestöjen yhteisesiintyminen, joka järjestettiin Varkauden kaupungin 80-vuotisjuhlan kunniaksi yhdistysten ”elotapahtuman” merkeissä 8.8.2009 Kisapuiston kentällä Varkaudessa. Tapahtumaan osallistui 25 järjestöä ja sen yhteydessä pidettävään kirppu /rompetoriin 40 eri yhdistyksen edustajaa tai yksityistä. Kerhomme kota koottiin metsän reunaan sekä erilaisia vaellusvälineitä ja –esineitä mm. yksi ”akka”teltta. Erkki Kinnunen toi vanhan pakin ja satulareppunsa, jotka saivat ansaittua huomiota ja monet pysähtymään ja ihailemaan sitä sekä kysymään menneistä vaellusreissuista repun omistajalta.

* * *

Esillä ollut kehitysmaakeitin, jonka Reino Suihkonen oli tuonut nähtäväksi sai monet ihmettelemään sen toimivuutta. Tilaisuuden lopussa keitin vaihtoi omistajaa, kun Reino luovutti sen Tunturikerho Njealljen käyttöön ja omistukseen.

Viime lauantaina Kangaspellossa Njealljen pitopalvelun ”iskuryhmä” testasi keittimen kodassa ja hyväksi totesi – makkarat paistuivat pienellä puumäärällä ja samalla lämmitti kodan. Lämmin kiitos kerholaisten puolesta Reinolle.

Tällainen se on lähempää - tosi hyvä puun säästäjä.

* * *

Järjestöt ja osallistujat totesivat tilaisuuden jälkeen yhdessä, että tällaisten tapahtumien tarpeellisuuden ja sopivat jo seuraavasta yhteistapahtumasta, joka järjestettäneen joulun alla.

Tapahtuman suojelijana toimi maaherra Pirjo Ala-Kapee.

Njealljen Erkki Kinnunen esitteli vanhaa satulareppuaan järjestöjen tilaisuudessa Varkaudessa Njealljen osaltolla.

* * *

Syyskauden alkajaisiksi lähdemme ruskamatkalle Ylläksen ja Susikyrön kautta Pöyrisjärvelle. Linja-automme starttaa matkaan Mikkelistä lauantaina 5.9. klo 6.00 ja poimii matkalta kyytiin Tsietsalaiset. Menomatkalla yövymme Susikyrössä ja jätämme sinne ja Vuontispirtille jäävät viikoksi ihailemaan Pallaksen maisemia. Pöyrisjärven maisemia ihailemme viikon ja vaellamme kukin tahoillamme tai yhdessä ja muistelemme samalla menneitä retkiämme samoissa maisemissa. Palaamme seuraavana perjantaina Susikyröön saunomaan ja jatkamme lauantaiaamuna matkaa kohti kotia ja syyskiireitämme.

Juhlavuoden aaton tapahtumaa varten Valamon luostari on pyytänyt varausvahvistuksen, jonka olemme tehneet 40 hengelle ajalle 12.12. – 13.12.2009. Majoitus on varattu luostarihotellin kahden hengen huoneista. Valamon viikonloppuna tutustumme Valamoon sekä suunnittelemme tulevan vuoden toimintaa ja syömme kerhomme jouluaterian siellä. Viikonlopun hinta on 70,10 € ilman kuljetusta. Yhteiskuljetusta mietimme sitten syksymmällä. Valamon majoitustilat ovat jo nyt täynnä, joten olen luvannut syyskuun loppuun mennessä ilmoittaa käytämmekö kaikki varaamamme paikat. Varausmaksun 20 € pyydän maksamaan kerhon tilille 30.9. mennessä tai syyskuun kerhoillassa.

Vanhat valokuvat kertovat, mutta missähän niitä mahtaa olla? Syyssateiden aikana on hyvä kaivaa ne jo valmiiksi esille ensi vuoden juhlatapahtumaamme varten samoin jutut, jos sellaisia sattuu löytymään.

Hyvää syyskesän jatkoa ja antoisia sieni- ja marjareissuja toivottaa Teille

Lea - puheenjohtaja

Kiisajärven rannalla etualalla oleva Susi-Kiisa sijaitsee hulppeissa maisemissa tunturin juurella, lähellä Tenojokea ja Norjan puolen lumipeitteisiä tuntureita.

Vain pannumyssy puuttuu!

Tunturiladun pohjoiset tukikohdat ovat todella huippuvarusteltuja

Tutustuimme kesä-heinäkuun vaihteessa kahteen kolmesta Tunturiladun pohjoisesta tukikohdasta, Susi-Kiisaan ja Susi-Talakseen.

Kahdeksan päivän lomamatkastamme tuli ikimuistoinen, mikä suurelta osin johtui huippuvarustelluista ja romanttisen ympäristön tarjoavista tukikohdista, joissa vietimme viisi yötä ja kuusi päivää. Niin huippuvarusteltuja nuo tukikohdat ovat, että voi sanoa: vain pannumyssy ja kynsiharja puuttuvat!

Lomamatkamme alkoi kotoa Pihtiputaalta. Ensimmäisen yön vietimme Hetan lomakylässä Enontekiöllä, koska Susikyrön upeat maisemat ovat monelta reissulta ennestään tuttuja.

Hetasta ajelimme perjantaina 26. kesäkuuta Norjan kautta oikaisten Nuvvuskylään Tenojoen rannalle, mistä Susi-Kiisan viitta löytyi leikiten. Mattilan isäntä Toivo Paltto neuvoi vielä parkkipaikankin parinkymmenen metrin päässä itään tien pohjoispuolelle. Tästä parkkipaikan sijainnista voisi muuten laittaa kunnolla näkyvän taulun polun alkuun, jottei tulisi ikäviä yllätyksiä.

Patjoja riittää

Kotiläksymme olimme tehneet huonosti, ja niinpä kannoimme turhaan makuualustoja puolen tunnin verran molempiin suuntiin – perillä nimittäin oli tusinan verran ylellisen pehmeitä patjoja odottamassa ja nukkumapaikka parillekymmenelle yöpyjälle.

Susi-Kiisa on upealla paikalla tunturijärven rannalla vehmaitten koivujen katveessa. Täysin varustellut mökit saunoineen tarjoavat ikkunoistaan näkymän Rastegaisan lumipeitteiselle tunturille Norjan puolelle, ja puolen päivän retki Nuvvusskaidin yli Nilijoelle tuotti hienoja maisemia, hienoja elämyksiä ja repun pohjalle kasan upeita kiviä. Paluumatkalla onnistuimme vielä eksymäänkin, onneksi Nuvvus-joen ja poroaidan rajaamalle kapealle kaistaleelle, josta pian osasimme ihmisten ilmoille.

Ylellinen matka saunasta uimalaiturille

Varustukseen kuuluu kaikkea. Annan esimerkin vain matkalta saunasta uimalaiturille: ensin katselet saunan ikkunasta Rastegaisaa, heität löylyä käsintehdyllä pahkakipolla, vaellat silmälasitelinein varustellun pukuhuoneen läpi ulko-ovelle, jonka kahva on metsänhaltijan upeaa työtä. Ja lopuksi laskeudut viileään kirkkaaseen veteen pitkin askelmia, jotka on levennetty jalanmukaisiksi. Wau!

Keittokatoksen hellaan käytetty vaaleanpunainen tiili ei oikein käy luonnonmukaiseen ympäristöön. Pitäisikö hän se maalata vanhahtavan tumman punaruskeaksi tai vain kylmästi rapata piiloon? Laverit ovat patjoihin ja tavallisen kokoisiin makaajiin verrattuna liian lyhyet, mutta siinäpä miinusmerkkiset asiat sitten ovatkin, kun lisätään vielä alussa mainitut myssyjutut…

Vuoden aikana Susi-Kiisassa on ollut noin 30 käyntiä, joten varsinkin tammi-kesäkuussa on hyvin luultavaa, että tästä ihanuudesta saa nauttia vain oman porukan kesken. Kävijöitä on noin 80 vuodessa – vielä 2003 heitä oli lähes 140.

Susi-Kiisan saunanoven kahva. Susi-Talaksesta löytyy runsaasti vielä hienompia yksityiskohtia…

Vielä ylellisempää

Sarmitunturin erämaa-alueella oleva Susi-Talas on varusteluiltaan vielä ylellisempi kuin Susi-Kiisa konsanaan. Täältä löytyy maahan upotetusta muovisaavista rakennettu pienoiskellari ja nurkassa on aarrelaatikko, johon kävijät voivat jättää säilyviä ruoka-aineita päivämäärin varustettuna. Tätä kautta pääsimme lettujen ja hillon makuun ja vaihdoimme laatikkoon tuoreempaa kahvia.

Nukkumatilaa on ylellisen runsaasti romanttisella yliselllä, jonka saa helposti pimennettyäkin, mikäli valoisassa nukkuminen ei onnistu. Parviratkaisu tuottaa myös ylellisen paljon tilaa alakertaan sekä runsaasti vaatteidenkuivatustilaa keskelle, kahden tulisijan yläpuolelle.

Lähin tulistelupaikka on parin minuutin matkan päässä Talaslompolon rannalla ja lähin uimapaikka saunalaiturin vieressä oleva virtainen putero. Kauniita vaaleanpunaisen hiekan värittämiä uimarantoja löytyy kolmen vartin kävelyn päästä Nilijärviltä, samoin hienoja nuotiopaikkoja 45, 50 ja 70 minuutin kävelymatkan päästä. Ainakin alemmassa Nilijärvessä lienee siikaa, sillä yksi kuollut yksilö oli ajautunut rantaan.

Alkuvuonna 2009 Talaksella oli 28 vierailupäivää, loppuvuodesta 2008 vajaat sata päivää, joten varsinkin alkuvuodesta matkaajaporukat voivat olettaa saavansa nauttia Talaksen erämaisesta rauhasta aivan kaikessa rauhassa.

Kun poikkesimme Susi-Talakselta yhtenä päivänä Ivalon Kultahipussa ja vielä retromuotitalo Kenkä-Asussa flanellipaitaostoksilla, mittariin kertyi lähes 2400 kilometriä. Osoitteessa carbonneutral.com maksamme varmuuden vuoksi 4800 kilometristä, jotta muutkin hiilidioksidipäästöt varmasti tulevat korvatuiksi.

Pentti Ruotsalainen

Mitä tukikohdat voisivat oppia toisiltaan?

Susi-Talas voisi oppia Kiisalta, että hiukan tulitikkuja kannattaa varmuuden vuoksi säilöä filmipurkkiin. Toinen opittava asia on, että hienoista hienoinkin puinen löylykippo on arvokkaampi käytössä saunassa kuin koriste-esineenä tuvan seinällä.

Susi-Kiisa voisi kopioida Talakselta pienoiskellarin sekä toimivamman kompostorin. Kiisalla kannattaisi myös pidentää hieman laverien nukkumapituutta, mikäli tila vain suinkin antaa myöten.

Kiisa voisi ottaa oppia Talaksesta ja hankkia paksumman halkomapöllin – nykyinen vaappuva versio voi olla jopa vaarallinen. Talas voisi ottaa oppia Kiisasta ja hankkia ehyen halkomakirveen. Kiisa voisi hankkia sitkeiden kuivien koivupöllien varalle isomman halkaisukirveen ja halkomakiilan.

Kokonaisarvio kummastakin on kuitenkin: loistavaa! Vain pannumyssy puuttuu!

Ovtsilaiset Kolovedellä tsekkivieraan kanssa

Pitkäsaaren keittiökallio.

Jussin laavu Lohilahdessa.

Tulkki, tsekki ja autonkuljettaja

Räiskälekestit Lohilahdessa.

Osanottajat:

Maanantaina klo 13 starttasi Kirkkolahdesta kolmen kanootin laivue, johon kuuluivat seuraavat:

Tuula Granroth, kajakkiyksikkö, Jan Pleticha, pieni alumiini-inkkari kajakkimeloin, Sinikka Holopainen ja Ritva Loimio, Trapper-inkkari kajakkimeloin.

Maanantain melonta:

Kirkkoranta – Ukonvuori - Laajakaarre – Lapinniemi – Pitkäsaari. Sää oli pilvinen, sateen uhkaama ja tuulinen. Melontamatkaa kertyi noin15 km.

Kipusimme Ukonlahden suulla sijaitsevaan Ukonvuoren kaivokseen ja yritimme erottaa kalliosta ikivanhoja kalliomaalalauksia. Pitkäsaaren laiturin rannassa oli ennestään väkeä. Mutta Tuula pystytti tapansa mukaan telttansa näköalakalliolle, ”Jussi” eli Jan ripusti laavuvaatteen pusikkoon ja Ritvis valitsi matalimmalla kalliolla olevan lavitsan teltallemme. Nuotio- ja ruokailupaikka sijaitsivat jyrkän noin 2-3 metriä korkean kallion päällä. Tuuli kovasti luoteesta, joten Tuula nosti kajakkinsa kokonaan kalliolle ja inkkarit punnerrettiin rannalla sijaitseville pukeille kumolleen. Jussi kertoi pelänneensä sivuaaltoja tasapainoillessaan yksin kiikkerällä inkkarilla. Siksi päätimme odottaa tuulen tyyntymistä. Iltasella paistelimme nuotiopaikalla lättyjä, jonka ilon ukonilman uhka keskeytti. Loppu taikinasta kaadettiin tyhjään juomapulloon ja juostiin katokseen sateen ajaksi. Kova tuuli ja sade ravistelivat telttoja yöllä. Aamu valkeni pilvipoudaksi ja kirkastui paisteeksi, jota saimme loppumatkalla riittävästi.

Tiistai oli luppopäivä koska tuuli rajusti puuskittain. Sää oli vaihteleva ja melontaa noin 1 km.

Aamupäivällä joukko ahtautui minua lukuunottamatta Jussin inkkariin, ja meloi vajaan puoli kilometriä salmen yli Mäntysalon 3,5 km:n pituiselle luontopolulle. Polku tutustutti erilaisiin metsätyyppeihin ja nousi ja laski jyrkästi. Linnuista Tuula tunnisti mustarastaan ja palokärjen lisäksi erilaisia tikkoja ja tiaisia sekä peukaloisen ja puukiipijän. Ritvis oli syönyt suunsa mustaksi polun varren runsaasta sadosta ja havainnut metsässä maariankämmekän.

Iltapäivällä tutustuimme Pitkäsaareen. Länsipään kallioilla paistattelimme iltapäivää ja tutustuimme saaren kasveihin. Punakukkainen rantakukka, keltainen ranta-alpi, rantaminttu ja yövilkka jäivät mieleeni. Jussi huolehti joukon ruuansulatuselimistön ja jopa leiripöydän desifioinnista tsekkiläisellä Tuzemskilla 2-3 kertaa päivässä. Sikainfluenssaan emme sairastuneet.

Keskiviikon melonta: Pitkäsaari – (Pyylinoja) - Käräng̈onojaa Käräng̈onlahteen – Kivisaaren pohjoinen niemi – Syväniemi – Vakkasaari. Sää oli aurinkoinen ja takatuulinen. Melontamatkaa kertyi noin 13 km.

Lähdimme laivareittiä etelään ja sen kääntyessä länteen jatkoimme etelään, läpi Käräng̈onoja ja siinä sijainneen majavanpadon. Seurasimme pitkää, kapeaa Käräng̈onlahtea rantakallioita ihaillen ja poikkesimme Kivisaaren niemeen tauolle. Syömisen jälkeen Jussia kehotettiin nokosille. Oli naisten uintivuoro. Rantakalliolla paistattelun jälkeen pulahdus kirkkaaseen veteen vilvoitti nahkaa mukavasti. Jussi noudatti komentoa kirjaimellisesti ja kuorsasi kunnes herätimme hänet jatkamaan matkaa.

Tuula tunnistaa koskelot.

Aikomuksemme oli yöpyä Syväniemessä, mutta siellä oli ennestään väkeä. Etsimme lähistöltä itsellemme rauhaisan oman saaren. Koirasaaren takana sijaitsevan Vakkasaaren kaakkoispää on matalaa kalliolla kasvavaa metsää. Sen puitten väliin pystytimme teltat ja Jussi levitti laavuvaatteen aamuauringon puoleisen rannan pensaikkoon.

Torstain melonta: Vakkasaari – Ukonlahden kanavan suu – Vaajasalo – Havukkavuoren kalliomaalaus – Lohilahden pohjukka. Aurinko paistoi täydeltä terältä heti aamusta ja oli tyyntä. Päivästä oli ennustettu kesän kuuminta. Melontamatkaa kertyi noin 11 km.

Poikkesimme katsomaan meille ennestään tuttua kanavaa, jota pitkin 11 vuotta sitten olimme vetäneet kanoottimme Ukonlahden puolelle.

Vaajasalon laiturilta nousimme ihastelemaan komeita kalliota ja näkymiä. Pidimme nuotiopaikalla tauon ja jatkoimme katsomaan Havukkavuoren kalliomaalausta. Tuulan haukansilmä erotti kuvion. Oli alkanut tuulla, joten vastatuuleen meloimme asentopaikallemme Lohilahden pohjukkaan, jonne tulee yhdyspolku Nahkiaissalon luontopolulta. Tuula löysi telttapaikan pieneltä mäeltä, läheltä Huussia. Nuotiopaikan vierestä Ritvis löysi suuren lavan, jolle pystytimme tunnelitelttamme. Jussi levitti laavuvaatteen ilta-auringon puoleiselle rannalle. Illan päätteeksi saimme lyhyen oppimäärän tsekin kieltä.

Perjantain melonta: Lohilahti – Hirviniemi – Kolovedenlahti – Kirkkoranta. Sää oli puolipilvinen tai aurinkoinen ja tyyni. Melontamatka noin 5 km.

Tuula kiersi ennen aamuuintia luontopolun ja tapasi muun muassa metson. Onneksi olimme päättäneet aamuaterian, kun Metsähallituksen Toivo-alus miehistöineen tuli huoltokierroksellaan siivoamaan leiripaikkaa. Huussi, nuotiopaikka ja puuvajan ympäristö olivat haravan kuvioimat ja siistit miehistön lähdettyä.

Viimeistä kertaa pakkasimme kanootit. Meloimme parin kaislikon läpi, ihailimme joutsenperhettä ja poikkesimme Hirviniemen uudelle leiripaikalle jossa oli muurmanskilainen pariskunta pikkupoikansa kanssa leiriytyneenä. Venäläisillä oli koottava kumivene käytössään, joka kiinnosti vierastamme. Jussi oli siihen mennessä puhunut tsekin ja englannin lisäksi saksaa ja puolaa ja nyt kaiken lisäksi keskusteli venäjäksi. Ritvis oli tsekki-suomi-sanakirjan avulla perehdyttänyt Jussin Koloveden lintu- ja kasvimaailmaan sekä kääntänyt juttelumme tarpeen vaatiessa englanniksi tai tsekiksi, tosin me muutkin haastoimme englantia.

Kielikylpy päättyi Kirkkorannassa. Tsekki-ystävämme selvisi huumorilla kiperistäkin tilanteista.

Melontakilometrejä kertyi retkellä noin 45 km, ja lintulajeja nähtiin samoin 45.

Sinikka Holopainen

Jussi Käräng̈onojalla.

Kesäpäivät Karjalan kunnailla

Tervetuloa toivotteee Kerttu, Keijo, Valma, Eila ja Pirjo.

Pohjois-Karjalassa Pyhäselän seurakunnan leirikeskuksessa Hietajärven rannalla oltiin perjantaina 21.8.2009 valmiina ottamaan vastaan eri ilmansuunnista tulevia tunturilatulaisia.

Säänhaltija oli varannut meille parhaimman mahdollisen kesäpäivien sään. Aurinko paistoi täydeltä terältä, Hietajärvi lepäsi peilityynenä kutsuen hiljentymään ja rauhoittumaan kaiken kiireen keskeltä.

Portilla tervehti saapujaa suuri tervetulokutsu. Siinä oli kuvattu myös Johannan suunnittelema ja jokaisen osallistujan saama pinssi, jonka keskellä hymyili kesäaurinko säteinään tunturiladun sakarat.

Kumpelaiset olivat punaisissa liiveissään valmiina vastaanottamaan toivottuja vieraita. Jo heti portilta Pauli ja Pentti M. ohjailivat hymyillen saapujia pysäköintipaikoille. Jokainen tunsi olevansa tervetullut.

Puhe pulppusi heti

Alkoi iloinen puheen pulputus. Se kesti koko kesäpäivien ajan. Halattiin tuttuja ja pian tutustuttiin tuntemattomienkin kanssa. Kaikki olivat koolla saman tunturilatuidean tiimoilta.

Kumpella oli järjestelyissä eräänlaisena teemana karjalaisuus. Niinpä tulokahvit nautittiin karjalanpiirakoitten ja munavoin kanssa – kuinkas muuten.

Illan mittaan saunottiin, uitiin elokuun illan auringonlaskua ihastellen ja katsellen tyyntä järven pintaa, joka oli jo paikoitellen yösusvan peittämä. Seurusteltiin ja paistettiin makkaroita. Ei olisi malttanut mennä nukkumaankaan.

Lauantaiaamu valkeni kirkkaana. Tunturilatulaisia tuli lisää ja väkeä oli lopulta yli sata. Lipun nostoseremonioitten jälkeen Iivo Suvanto piti **ortodoksisen matkaliturgian**.

Täällä Pohjois-Karjalassahan ortodoksisuus ja luterilaisuus käyvät käsi kädessä. Hyvin usein perheissä on molempien kirkkojen jäseniä.

Päiväohjelmaa

Hessu oli koonnut yli kuudestakymmenestä **lappiaiheisesta kuvasta** tehtäviä, joissa kyseltiin tietämystä lapin paikoista ja kasveista. Koko päivän aamusta iltaan niitten kimpussa riitti pähkäilijöitä.

Tapsan **luontopolulla** oli kivoja monipuolisia tehtäviä vastan pannan punomisesta ja kompassin käytöstä alkaen yleistietoon.

Penan **pyörätaitoajo** oli kiinnostava. Vaati taitoa ajaa kahdeksikkoa pehmeässä hiekassa. Moni pyllähti nurin, mutta loukkaantumisia ei sattunut.

Paulin ja Pentin **mölkky** keräsi paljon kapulanheittäjiä.

Johannan ja Riston **frisbee** houkutteli tarkkuusheittoihin.

Roope loisti **puhallustikkapelinsä** kanssa. Moni ei ollut moista nähnytkään, eikä halukkaista puhaltajista ollut puutetta.

Helteinen aurinko porotti, kisailijat riensivät paikalta toiselle ja hauskaa oli. Huulta heitettiin ja nauru raikui…

Kerhojen vastuuhenkilöt olivat välillä koulutuksessa.

Illatsut

Lauantaipäivä huipentui illatsuihin. Tunnelmaan virittäydyttiin ilomantsilaisen Elina Penttisen herkällä kanteleen soitolla. Hän soitti 32-kielisellä konserttikanteleella ja välillä säesti laulujaan 10-kielisellä. Esitys päättyi kappaleisiin ”Karjalan kunnailla” ja ”Konevitsan kirkonkellot”.

Oli ylentävää kuunnella kanteleen helinää hiljalleen hämärtyvän elokuisen taivaan alla.

Kukkosen Pirjo luki tunturilatulaisen Liisa Haapalaisen koskettavia runoja. Välillä laulettiin yhteislauluja ja leikittiin piirileikkiä, johon lopulta yhtyi suurin osa läsnäolijoista. Jaettiin palkintoja päivän kisailuista ja suoritettiin arvonta Siskon ja Roopen myymistä arvoista. Päävoiton sai jyväskyläläinen Esa Säde, joka tuli pyöräillen kesäpäiville, ajettuaan ensin mutkien kautta 4.000 kilometriä!

Loppuilta vietettiin taas rannassa nauttien muurinpohjalettuja, makkaraa ja karjalanpiirakoita. Tunnelma oli kaunis. Nuotioitten ja jätkänkynttilöiden loimut pääsivät leikittelemään veden pinnalla yhdessä taivaanrannalla hiipuvan auringon kanssa.

Häikäisevään sunnuntaiaamun kirkkauteen ja aamuinnille heräsimme hieman haikealla mielellä. Oli kotiinlähtöpäivä.

Pyöräilijämestari Esa näyttää.

Päivän alkajaisiksi suumme sai hymyyn Martti Auvisen pakinointi ja lihakset saimme vetreiksi Pirjon aamujumpassa.

Tutustuminen ympäristöön

Aamupäivällä huristimme autoillamme tutustumaan läheiseen Kiihtelysvaaran museoon ja kirkkoon. Kuulimme paikallista historiaa, osin kovaakin nälkävuosineen.

Palasimme leirikeskukseen nauttimaan maittavan lounaan, jonka taitavat emäntämme Meerin johdolla olivat valmistaneet. Ruokahuolto pelasi hyvin koko kesäpäivien ajan ja emännät saivat paljon kiitosta.

Päättäjäiset

Kesäpäivät olivat loppumassa. Lipunlaskun jälkeen, päättäjäisten aikana, Hessu kiitteli Kumpen puolesta osallistujia ja Pentti luovutti lipun seuraaville. Pahkalan Raimo puhui ja kertoi lopuksi tulevista tapahtumista ja suunnitelmista.

Oli jäähyväisten aika. Hyvästeltiin ja halattiin.

Varmasti moni meistä sai kokea tapaamisen riemua ja onnen hetkiä, joita on hyvä muistella syksyn loskakeleillä tai talvipakkasilla.

Kiitos kaikille mukana olleille! Toivottavasti taas tavataan !

Kerttu

Valmiina esiintymään.

Kanttori Suikkanen ja kirkkoherra Suvanto.

Arpajaiset.

Näin puhalletaan puhallustikkaa.

Saunavastan pannan tekomateriaalia.

Pähkäillään, Hessu seuraa.

Pääemäntä Meeri.

Esa Sädekin lähtee polkemaan kotia kohti.

M itäs me kyläluudat!

Taitaa tulla kesä!

Jo kymmenen vuoden ajan me kumpelaiset ja oktalaiset olemme innolla kyläilleet toistemme luona kesän kynnyksellä, yleensä jollakin itäisistä kansallispuistoistamme.

Nyt me kiisimme ohi häikäisevän kauniiden maalaismaisemien ja kumpuilevien keväisten viljapeltojen ja loppumatkasta pöllyäviä asumattomia metsäteitä pitkin oktalaisten vieraaksi Hiidenportin kansallispuistoon.

Tienvierustoilla pienenpienet vihertävät hiirenkorvat ottivat ensiaskeliaan huojuvilla koivunoksilla. Puiston opastuspaikalla Palolammen äärellä oli lämmin vastaanotto halauksineen, juustoleipineen ja porokahveineen, kokkina Raimo.

Metsän syli

Tulokahvia hörpätessä huomasin vaipuvani ajatuksiini. Edessä olevan metsälammen tumma katse lumosi minut täysin. Tämän takia tänne tulin!

Sitten reppu selkään ja kansallispuistoon. Hiidenportin metsät ovat lähes luonnontilaisia, 100-150 -vuotiaita.

Kallioseinämät putoavat pystysuorina laaksoon, pohjalla tummavetinen, nevarantainen lampi. Kitulanlammen laavulla viipyilimme: mukavat ihmiset, nuotion loimu, makkaran tuoksu, vettä ympärillä joka puolella siihen heijastuvine metsämaisemineen.

Kesää enteilevä vihmova sade tuntui kävellessä ihoa vasten lempeältä kuin luomumaito. Kuului lintujen viserrystä ja kaukana hiljaisena ukkosen kuminaa. Karhua ja näätää emme nähneet, mutta hyvin voin kuvitella niiden salaperäistä kulkua korpimetsän kätköissä.

Automatkalla yöpaikkaamme, Honkavaaran kämpälle, silmiemme eteen ilmestyi käsittämättömän komea leveäraitainen sateenkaari, sen alla vielä toinen kapearaitaisempi. Tällaista sateenkaarien väriloistoa taivaankannella en ollut ennen nähnyt!

Hiljaisuus hoitaa

Kämpällä oli satanut rakeita ennen tuloamme ja nyt kaatamalla vettä. Mutta sisällä odotti takkatulen loimu ja ihana ruuan tuoksu.

Sade hiljeni. Illemmalla saunanlauteilla oli tunnelmaa. Nautittiin. Sanoja ei tarvittu.

Uskaliaat heittivät talviturkkejaan Pienen Peuralammen uumeniin. Lopulta Mirjamikin, uunituore kumpelainen, uskaltautui hivuttautumaan hyiseen veteen. Näkyi hiipivän sinne hiljaa laituria pitkin toisenkin kerran. Seura tekee kaltaisekseen.

Myöhemmin Pekka paisteli meille ulkotulilla suussa sulavan ihania lettuja tuntikaupalla. Oli tehnyt sitä ennenkin. Heitteli räiskäleitä ilmassa tottuneesti kuin pikkuinen partiopoika.

Muut katselimme ringissä, vesi kielellä.

Jatkukoon kyläluutaperinteemme!

Aamulla riensimme metsään tervahautoja etsimään. Emme löytäneet, mutta oli hienoa käyskennellä yhdessä keväisessä luonnossa.

Vielä ennen lähtöä pihalla oli mölkyn heittoa. Itseltäni heittokapula sujahti aina taitavasti kapuloiden välistä.

Taidankin ehdottaa ensi kerralla sääntöjen muuttamista. Niinhän lapsetkin usein tekevät, kun ovat häviöllä.

Tunnelma tapaamisessamme oli tänä vuonna jotenkin erityisen lämmin. Lieneekö kyse tuttuudesta ja/tai sielun sukulaisuudesta teihin oktalaisiin, kun olen ollut mukana näissä jo niin monta kertaa.

Ei pidä paikkaansa Liisan Tunturiladun Kuudes vuosikymmen-julkaisussa esittämä ajatus, että te oktalaiset olisitte meitä kömpelömpiä ja jäyhempiä vieraanvaraisuudessa!

Kiitos, Aune ja kumppanit! Jatkukoon hieno kyläluutaperinteemme vuoroin teillä ja vuoroin meillä!

Teksti: **Pirjo Kukkonen**

Kuvat: **Mirjami Härkönen** ja **Tapani Ilvonen**

Aune ja Pirjo aamulla metsässä tervahautoja etsimässä.

Lettukesteissä Sinikka, Leena, Anja ja Sisko.

Hiidenportin metsässä Sinikka ja Liisa.

Hiidenportin kallioseinämä, pohjalla tummavetinen lampi.

Askartelua, etualalla Seija ja Jessica.

Jasmin, Hanna ja Aino sahaamassa.

Melat valmiina melomiseen.

Johdon jalanjälki näkyy kaikkialla. (Sari ja Janne)

Näytelmän haltiat, Peltsa ja juhlakansaa.

Leiripaidoissa näkyy leiriläisten käden jälki.

Kolme cowboyta ja tumma Peltsa liikkuivat Susikyrössä

Meitä kokoontui yli 40 ihmistä, nuorta ja vähemmän nuorta sunnuntaina 19.7 Susikyröön aloittamaan viikon mittaista yhteistä eloa. Osa ryhmästä oli jo saapunut edellisen illan aikana ja viikon dokumentoija Esa jo perjantai-iltana.

Sunnuntai käytettiin majoitusjärjestelyihin ja komea telttakylä saatiinkin kankaalle aikaiseksi. Päivän kuluessa alkoi tutustuminen leirialueeseen ja tietysti muihin osallistujiin. Tietoa tuli myös tärkeimmistä henkilöistä eli leirin vetäjät Sari ja Janne esittelivät itsensä ja Raimo kertoi leirin tavoitteista ja parista jo toteutuneesta vastaavasta leiristä vähän kokemuksia. Isolla porukalla pitää olla monenlaisia vastuullisia, niinpä ruokavastaava Sirpa, ensiapuvastaava Tuulikki, saunamajurit Helli ja Urpo sekä kuvaajamme Esa ja nokipannukahvinkeittäjä Kösä tulivat heti alkuun tutuiksi kaikille. Ensimmäinen kokoontuminen leirinuotiolla, jossa esittelimme perhekuntaamme sai jo naurut irtoamaan kaikilta. Syynä ei ollut kenenkään taitavat vitsit tai muu esiintyminen, vaan paikkakunta nimeltä Siilinjärvi ja harmaat hiukset (tai lähes kalju) tuntui yhdistävän lähes kaikkia osallistujia. Asiasta riittikin vitsailtavaa sitten koko loppuviikoksi.

Viikon aloitimme Tunturiladun viirin nostolla salkoon ja kajautimme komeasti Siniristilipun noston yhteydessä. Ensimmäisen päivän tehtävänä oli leiripaidan ja leirilipun valmistaminen. Perhekunnittain painoimme paitaan jokaisen perheenjäsenen kädenjäljen. Väreillä leikkiminen ja miettiminen millä värillä itse kukin kätensä ikuistaisi aiheutti iloista ja äänekästäkin keskustelua keittokatoksen vaiheilla. Verrattiin omaa kaverin kädenjälkeä ja kurkattiin vähän naapurin tekelettäkin ja todettiin miten pieni tai suuri käsi jollakin on.

Saunanterassilla oli lipun valmistus ja tietenkin perhekunnittain, että järjestys isossa porukassa säilyisi. Lippuun painettiin jokaisen osallistujan jalanjälki.

Ruokailun jälkeen oli vuorossa luontopolku, jossa tutustuimme Lapin luontoon ja vähän kaukaisenpiinkin kohteisiin. Arvuuttelimme mm. koirarotuja, köyden pituutta (köysi oli kierrettynä puun ympäri), kasvien tuntemusta ja erilaisten puurojen raaka-aineita. Hauskaa tuntui kaikilla ryhmillä olevan ja käytiinpä hämäysmielessä kova äänistä keskusteluakin olemattomista koiraroduista muusta vastaavasta. myöhemmin, kun tehtäviä käytiin läpi todettiin ihmisen kekseliäisyys varsinkin silloin, jos asiaa ei tunnettu tai tiedetty.

Päivä päätettiin yhteisellä iltanuotiolla yhteislaululla ja iloksemme huomasimme meillä olevan oma säestäjä, kun Paulilla oli harmonikka mukana.

Tiistaina aamupuuron jälkeen ryhmän toinen puoli lähti melomaan ja toinen jäi askartelemaan linnunpönttöjä. Raiski oli tuonut kuusi kanoottia, jotka venerannasta laskettiin lompoloon. Tekniikan opastuksen ja turvamääräysten jälkeen alkoi liivien pukeminen ja varovainen kanoottien lastaaminen. Riemu vesillä ja kanootissa olemisesta paistoi melojien kasvoilla kilpaa taivaalla loistavan auringon kanssa. Kaikki saivat meloa tarpeekseen ja pisimmät retket ulottuivat lähes Vuontisjärven vastarannalle.

Raimo ja Kösä olivat löytäneet Susioskarin vintiltä sopivia lautoja joista alkoi ohjeistuksen ja opastuksen avustuksella syntyä mallikkaita asumuksia lentäville ystävillemme. Oli ilo todeta miten hyvin saha ja veivi sekä puukko istuivat nuorten käteen. Vuoro vaihtui ja pönttöjen tekijätkin pääsivät käymään järvellä melomassa ja melojista osa halusi pöntön tekoon.

Pekka opasti meitä valmistamaan ongen kohon. Erittäin asiantuntevalla tavalla Pekka kertoi yleensäkin onginnasta, mutta erityisesti kohoista ja koukuista, Rauhallisella

Tauko Saivokerolla, alhaalla siintää Vuontisjärvi.

Luontopolun perhoset.

”Huttua huiviin”. Seija, Jessica, Olavi, Emmi ja Juuso.

Annie ja Tiia ruokailemassa.

tavallaan jutellut mestari sai kaikki lumoihinsa ja innostus oli valtava, kun valmistus alkoi. Täytyy myöntää, että allekirjoittanutkin innostui oman virtaavanveden kohonsa valmistamaan. Tuloksena oli upea kokoelma erilaisia kohoja jotka Pekka ennen torstaita viimeisteli ja laittoi onkiin kiinni.

Iltanuotiolla oli pieniä esityksiä ja tietysti yhteislaulua sekä makkaran paistoa. Raisko kertoi iltasaduksi liikuttava tarinan joka pisti meidät miettimään onko elämä aina oikeudenmukainen.

Keskiviikkona oli vuorossa retki tunturiin ja tarkemmin Montellin majalle. Varustauduimme huolellisesti retkelle ottamalla mm. omat nuotiopuut mukaan. Koska ryhmämme muodostui eri-ikäisistä kulkijoista jakaannuimme tunturin juurella kahteen porukkaan. Etujoukko lähti ripeämpää vauhtia pitäen valmistelemaan nuotiota, jotta takaa tulevat nuorimmat pääsisivät heti makkaran paistoon ja ruokailemaan pitkän marssin jälkeen. Aurinkoinen päivä mahdollisti upeat näkymät alas Vuontisjärvelle ja kauemmaskin Tunturi-Lappiin. Nautimme olostamme nuotion äärellä ruokaillen ja kahvitellen. Takaisin lähdimme kolmessa ryhmässä pääryhmä lähti tuloreittiä takaisin Susikyröön Raimon ja Jannen ohjaamina. Toisen ryhmän muodosti Kösä kolmen “teini-tytön” , he huiputtivat Vuontiskeron ja Kösä oli pitänyt varsin kiinnostavan luontoretken tytöille.

Kolmas ryhmä eteni Jorman, Pauli ja Urpon johdolla kauniiseen Nammalakuruun ja huiputti viereisen Saivokeron. Tällä ryhmällä vaelluksesta muodostui myös opintoretki, mutta vahingossa kylläkin. Nuoret pojat ja tytöt olivat elämänsä kunnossa menivät melkoista vauhtia tunturin huipulle, siellä maltettiin vielä pysähtyä, mutta jatko-ohjeiden kuuntelu ryhmässä ollessa unohtui. Niinpä ryhmä hajosi ja nopeimmat olivat kohti suoaluetta ja Saivojärveä Vuontisjärven sijasta. Onneksi Pauli tavoitti pojat ja tytöt ja kännykällä saimme tietää kaikkien olevan tallessa. Opetuksena oli, että ryhmän tulee pysyä koossa ja kaikkien on ennalta tiedettävä suunta ja tavoite sekä yhteydenpitoa varten pillit mukaan. Onnistunut tunturipäivä pienistä kommelluksista huolimatta.

Kolme cowboyta eli Raimo, Ismo ja Olavi.

Iltanuotiolla näimme sitten otsakkeen mukaiset cowboyt. Raimo, Ismo ja Olli esittivät Paulin ja Urpon säestyksellä J. Karjalaisen tutun kappaleen “Hän ei oo oikea cowboy”. Varsinkin upeat ratsut ja Ollin kaihoisat tytön muistelot olivat yleisön mieleen. Yhteislaulujen ja muutamien pantomiimi-esitysten jälkeen uni alkoi jo viedä mennessään. Varsin mukava päivä tämäkin.

Torstai ja kauan odotettu kalastuspäivä. Ryhmä jakaantui kolmeen kohteeseen yksi lähti sillalle joensuuhun kalastamaa, toiset siirtyivät viereiselle Ahvenjärvelle Kallen johdatuksella ja kolmas ryhmä jäi veneillä Vuontisjärvelle. Jokisuussa kala ei syönyt niinpä siirryttiin Vuontis-hotellin laiturille ja johan alkoi kalaa tulla. Ahvenjärvelläkään ei saalista tullut joten joukko siirtyi ruokailun jälkeen Vuontisjärvelle veneisiin vuoronperään kalastamaan ja jatkoi hotellin laiturilta saaliin nostamista. Hotelli edustalla oleva lompolo osottautui veneestä hyväksi kalapaikaksi. Kaikilla oli tuuria ja kaloja tuli pariin savustuspönttöön.

Saunomisen ja uinnin aikana kaloja savustettiin ja kyllä oma kalastama ja tuore kala maistui kaikille. Kalajuttuja kuunnellessa oli hauskaa nähdä se ilo ja riemu minkä saatu kala toi pyytäjälleen. Asia, joka minua ilahdutti oli, että osa tytöistä myös perkasi itse saaliinsa. Ennen iltanuotiota jokainen puki leiripaidan päälleen ja jokainen osallistuja kirjoitti kaikkien paitaan oman nimensä ja Nelli painoi tassunsa jäljen.

Iltanuotiolla nautittiin taas ohjelmasta ja yhteislauluista sekä paistettiin tikkupullia. Päivä jatkui vanhempien lasten kohdalla vielä yökalastuksella, iltanuotiolla tankattiin tehtiin eväitä yöllistä retkeä varten. Koska veneitä ei ollut tarpeeksi kaikille halukkaille jaettiin taas sopuisasti vuoroja ja osa siirtyi hotelli laiturille hyville paikoille.

Itse lähdin Tarjan Nellikoiran kanssa yövaellukselle Taivaskerolle. Kävelimme kolmestaan autiossa tuntumaisemassa nauttien hiljaisuudesta, tuulesta ja muutamasta linnusta jotka näimme. Taivaskerolla joimme teet ja söimme eväät, aurinko laski ja nousi huipulla ollessamme, ei tätä muualla pysty kokemaan kuin Lapissa. Tulomatkalla istui iso metso tiellä, eikä välittänyt meistä paljon vaikka pysäytin ja peruutin auton kohdalle.

Perjantai ja olympialaiset. Janne ja Sari yhdessä Ollin; Hannan ja Ainon kanssa oli laatinut hienon radan, jonka Raimo ja Kösä hyväksyivät ja totesivat suunnitelmat hyviksi. Rata vaati niin luovuutta kuin fyysisyyttäkin. Yhteistyö oli avainasemassa koko kisan ajan, mutta erityisesti lasersäteellä ja pallojen heitossa sekä laudalla matkatessa. Vaikeimpina lajeina pidettiin tikanheittoa narun yli maassa olevaa tauluun ja frisbeen heittoa maaliin. Jokainen tehtävä antoi ilonhetkiä niin omalle ryhmälle kuin kilpakumppaneille. Urheiluhenkeä oli selvästi havaittavissa edelleen aurinkoisessa Susikyrössä. Olympialaisten jälkeen ensimmäiset leiriläiset alkoivat poistua. Haikeitten jäähyväisten keskellä todettiin, että ensi vuonna nähdään uudestaan. Normaali ohjelma jatkui eli saunaan ja uimaan ennen päivällistä ja iltanuotiota. Pikkuhiljaa alkoi pieni haikeus tulla mieleen, huomennako kaikki jo loppuisi ja kotiin lähtö on edessä…

Hieno viikko takana. Toivotaan, että ensi kesänä jälleen tapaamme. KIITOKSET TEILLE KAIKILLE .

Erityisesti Jannelle ja Sarille sekä Ollille, Hannalle ja Ainolle. Kösälle ja Leeville. Ollille, Juusolle ja Emmille.

Paulille, Juliukselle ja Matiakselle. Aulikille, Annielle ja Tiialle. Ismolle, Mirjalle, Otolle ja Annalle.

Seijalle ja Jessicalle. Pekalle, Kallelle ja Oskarille. Tarjalle, Juholle ja Jennille. Urpolle ja Hellille.

Raimolle sekä Sirpalle ruokahuollosta ISO kiitos.

“HAU kiitos, kun leikitte kanssani ja sain olla vapaana HAU; HAU” Toivoo Nellikoira

Hyvää syksyä

Teksti: **Jorma**

Kuvat: **Pauli Aaltonen, Ismo Mussaari, Sari Häkkinen** ja **Aino Kari**

Pauli ja haitari.

Sinitiaisen koti muuttovalmis.

Susikyrössä on turvallinen ranta.

Kalaa punnitsemassa Leevi, Julius ja Matias.

Janita, Otto ja Alma ihailevat hienoja kohoja.

RETKIMUISTIO 1/2009

Retkitoimikunta on koonnut listan niistä eri kerhojen suunnittelemista retkistä ja vaelluksista, joihin ovat tervetulleita kaikki tunturilatulaiset riippumatta siitä, ovatko he kerhojen jäseniä vai ei. Tapahtumien yhteyshenkilöt, jotka antavat lisätietoja on ilmoitettu tässä muistiossa tai saatte ne selville soittamalla kerhojen sihteereille, joiden puhelinnumerot ovat kerhopalstalla Tunturilatu lehdessä.

LOKAKUU

3.10-11.10. Kerhoviikko Susi-Kyrössä **(Owla)**
Teemme päiväretkiä kuvauksellisen kauniissa Pallas-Yllästunturin kansallispuiston maisemissa. Vain Owlan jäsenille. **Ilmoittaudu Tuulalle 050 3282434 tai Leilalle 040 7713462.**

Ilmoittakaa kerhot retkiä, vaelluksia, melontaa, pyöräilyä jne. retkimuistioon, sillä joku tunturilatulainen voisi haluta mukaan kaverin puuttuessa, mielenkiintoisen kohteen takia, edullisemman kustannuksen takia jne.

Seuraavan retkimuistion aineisto 10.11.2009 mennessä osoitteella: matti.happola@gmail.com
Retkitoimikunta

Aihki

Loka-marraskuussa tähtitaivas Aihkin kuistilta katsoessa on elämys. Varaa oma katseluviikkosi Aihkista.

Vuonna 2009 jo varatut viikot ovat: 36 - 39 ja 52
Vuonna 2010 jo varatut viikot ovat: 8, 12-16 ja 37

Tarkista vapaat viikot Tunturiladun nettisivuilta.
Vuorokausimaksu on 18,00/koko mökki.
Varaukset: Raimo Pahkala 040 839 6638.

Löydät meidät myös netistä:

www.tunturilatu.fi

TOIMINTA-MUISTIO

Vuosi 2009

05.09. - 12.09.	Login kerhoviikko Susi-Kiisalla
05.09. - 12.09.	Ovtsin kerhoviikko Susi-Talaksella
12.09. - 19.09.	Talkoot Susikyrössä
12.09. - 19.09.	Kavtsin kerhoviikko Susi-Kiisalla
19.09. - 26.09.	Alppaksen kerhoviikko Susi-Kiisalla
19.09. - 26.09.	Oktan kerhoviikko Susi-Talaksella
03.10. - 10.10.	Owlan kerhoviikko Susikyrössä, iso kämppä
09.10. - 11.10.	Syyskokous ja Susiaiset Nurmijärven Haukilammella, Kuokte järjestää.

Vuosi 2010

20. 03. - 27.03.	Login kerhoviikko Susikyrössä
03.04. - 10.04.	Vihttan kerhoviikko Susi-Kiisalla
10.04. - 17. 04.	Kumpen kerhoviikko Susikyrössä
04.09. - 11. 09.	Login kerhoviikko Susi-Talaksella
11. 09.- 18.09.	Njealljen kerhoviikko Susikyrössä
11.09. - 18.09.	Kuokten kerhoviikko Susi-Talaksella

Matti korjaa kämpän sivuportaita.

Talkooväki ahkeroi Susi-Talaksella

Juhannusaatto Susi-Talaksella, Tunturiladun kämpällä, Talasvaaran kupeessa alkaa viileässä säässä. Tuuli hieman käy yli lompoloiden ja mikä parasta, ei hyttysiä. Huomenna lauantaina alkaa talkootyöt.

Rauhoitamme tämän päivän retkeilylle ja levolle, näin matkapäivien jälkeen. Eilen piti tavaratkin kuljettaa Kontosjärventieltä kämpälle. Syödään, saunotaan ja nostetaan lippu heilumaan juhannusta juhlistamaan.

Lauantaina aloittaa kymmenen talkoolaista hommat. Saunan ja kämpän kuistien korjaukset aloitetaan ja uuden puuceen maalaus. Puucee saa myös tuuletustorvet.

Osa syksyllä 2008 talkoilla kaadetut ja talvella metsästä Paadarin ajamat polttopuut - Tunturiladun toimeksiannosta - pätkitään ja ladotaan liiteriin. Seuraavana päivänä työt jatkuvat ja valmista syntyy jo hieman.

Verkoilla saadaan siikaa ja haukea. Maanantaina sää hieman lämpenee, on pilvipoutaa ja +15 astetta. Laulujoutsenpari touhuaa Talaslompololla, rakentavat pesäkumpua ja syövät ja pitävät vahtia siitä mitä ja missä me touhuamme.

Pitkospuiden uusiminen polulla aloitetaan ja työ saatetaan loppuun seuraavana päivänä. Taukokahvit ja –letut viedään uurastaville miehille työmaalle.

Kämpällä puuliiteriä on täytetty polttopuista. Keittiössä heiluu soppakauha. Tarvikeainesta tarvitaan lisää korjaustöihin. Ivalosta haetaan mm. puutavaraa saunan laiturinpolkua varten. Hyttyset ovat heränneet mutta enemmänkin niitä on joskus nähty.

Paikkoja maalataan ja kattorännejä puhdistetaan. Keskellä viikkoa vanha komposti tulee tiensä päähän, saa maakerrokset päälle ja vanhasta puuceestä tehdään uuden kompostorin suojapaikka.

Linnut lentävät ahkerasti, keltavästäräkkipari, järripeipot ja tilhet. Piipahtaa kotkakin eräänä päivänä, mutta lähestyessään joutsenia liian läheltä saa reippaan vastuksen toisesta joutsenesta. Siika ja hauki käy edelleen verkkoihin. Emännät tekevät ruokailuista kovin odotettuja, maistuvaa ruokaa syntyy taitavasti.

Viikko käy loppua kohti ja torstaina lähtevät ensimmäiset, perjantaina seuraavat, lauantaina kolmas porukka ja maanantaina viimeiset. Säät suosivat talkooviikon ahertajia ja juhannusaika on aina erityisen hieno Susi-Talaksella.

Irkku, teksti
Irkku ja **Sirkka-Liisa**, kuvat

Juhannusaatto Susi-Talaksella.

Akri asentamassa puuceen ilmastointiputkea.

Tuure, Matti ja Paavo pätkimässä puita.

Kari puusavotassa.

Pirkko paistaa pullat.

Paula keittiöapulaisena.

Kämppätoimikunnan kuulumisia

Talkoot jatkuvat Susikyrössä

Hyvää syyskesää kaikille Tunturilatu-lehden lukijoille!

Kesän 2009 rakennustalkoot Susi-Talaksella toteutettiin suunnitelman mukaisesti.

Kiitos kaikille, jotka olitte mukana talkoissa!

Irkku kertoo tuossa vieressä tarkemmin talkootyöviikon tunnelmista.

Kuljetusjärjestelyissä sattui kuitenkin sekaannus, josta johtuen yksi henkilö ei päässyt mukaan talkootyöviikolle. Allekirjoittanut pyytää ko. henkilöltä nöyrimmin anteeksi tapahtunutta. Pitää vastaisuudessa olla tarkempi kirjaustöissä, eikä hävitellä puhelinnumeroita!

Syyskuussa 2009, viikolla 38, talkootyöt jatkuvat Susikyrössä ennakkosuunnitelman mukaisesti. Työohjelma ja talkootyöjärjestelyt selvitetty edellisissä TL-lehdissä. Väkeä on ilmoittautunut lähes riittävästi, n. 10 henkilöä, 2-3 henkilöä voi vielä tulla lisääkin, jos löytyy.

Ilmoittautumiset, tiedustelut ja kuljetusjärjestelyt:

Pekka Kallio,
puh. 05-5272 796
Lea Sarkeala,
puh. 0400-299956
Paavo Kramsu,
puh. 040-7062 764

Tervetuloa Susikyröön viikolla 38/2009.

Pekka Kallio
Kämppäisäntä

Aiun Uula

Koti ja pihapiiri

Etelän ihminen oli kierrellyt kylällä ja osui Aiun Uulan kotiportille. Katseli aikansa rempallaan olevia paikkoja ja suurta lapsilaumaa pihalla. Kysyi sitten paikalle tulleelta pojankoltiaiselta, montako sisarusta tällä oli.

- Kaheksan, kuului napakka vastaus.

- Sellainen lapsilauma tulee vanhemmillesi varmaan kalliiksi, päivitteli vieras.

- Ei se, net on tehny mejät kaikki ite, tiesi pikkumies selvittää.

Aiun Uulan koiralla oli varsin erikoinen tapa. Aina kun radiosta kuului aikamerkin piipitykset, se ponkaisi ylös makuuksiltaan, ravisteli päätään ja alkoi ulvoa.

Äänimerkin hälvettyä koira lysähti jälleen tiloilleen ja jatkoi keskeytynyttä untaan. Kun tuota joku outo kummasteli antoi Uula lyhyeen selvityksen:

Nah, s´on ratioaktiivinen.

Suuri ja lihava sika oli ollut Aiun Uulan perheellä pitkään. Kun naapurit ihmettelivät miksei sitä laitettu jo lihoiksi, selitti isäntä:

- Nah, sika häätyy kuitenni olla. Tää on hyvä sika, mitpästä sitä hävittämhän. Ei´vvain huolikkaan.

Perheen lemmikkikissa oli kaapin päällä kiipeillessään onnistunut pudottamaan Aiun Uulan ja emäntänsä häälahjaksi saaman maljakon lattialle. Porsliininen esine tietenkin pirstoutui moneksi kappaleiksi.

Herratunaika, mitä ton kissan kanssa pitäs tehä, hätäili emäntä ja ryhtyi keräilemään palasia lattialta, huutaa siinä samalla tyttärelleen:

Haepas likka liimaa ni koetethan auttaa asiaa.

Nah, sephä killa authas jos liimhat ton kollin käpählät laatteeseen. Ei killa rikkus mikhän, veisteli Uula.

- heikha -

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Tunturilatu ry

Päätoimittaja:
Raimo Pahkala, Honkakatu 10,
87100 KAJAANI
puh. 08 637 009, 040 839 6638
raimo. pahkala@nic.fi
Toimitussihteeri:
Satu Ojala, Huittisten Sanomalehti Oy, Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 02 5601 085, pk 02 566 654
satu.ojala@huittistensanomalehti.fi
Tunturilatu-lehden oma sähköpostiosoite:
tunturilatu@huittistensanomalehti.fi
Tiedotustoimikunta:
Satu Ojala (pj), Raimo Pahkala, Iitu Gerlin, Juhana Häme
Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm,
¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa
Koko sivu 900 euroa

Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Painopaikka:
Satakunnan Painotuote Oy 2009

Ilmestymisaikataulu 2009:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
4	**13. 11.**	**2. 12.**

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Tunturilatu ja kerhot saavat kotimaan muutokset Väestörekisterikeskukselta, mikäli henkilö ei ole kieltänyt tietojensa antamista. He, samoin kuin ulkomaille muuttavat tai siellä olevat, lähettävät itse muutosilmoituksensa jäsensihteerille:
Pirjo Sinilehto,
Veisunkatu 14 as. 5,
33820 TAMPERE,
puh. 040 763 1109
pirjo.sinilehto@kolumbus.fi.

HUOM. Suomen Latuun mm. Latu ja polku –lehteä varten jäsen ilmoittaa itse muutoksista Marita Lassilalle puh. 044 722 6314. Nettisivuilla (www.suomenlatu.fi) on tätä varten lomake.

SUOMEN LATU

KOKOUSKUTSU

Tunturilatu ry:n sääntömääräinen **syyskokous** pidetään
lauantaina 10.10.2009 klo 10.30 Haukilammen leirikeskuksessa,
Haukilammentie, 05250 Kiljava (Nurmijärvi).
Sääntömääräisten syyskokousasioiden lisäksi käsitellään esitys susisääntöjen muuttamiseksi.

Tervetuloa! Johtokunta

KAUPPA AUKI

Tunturiladun tarvikkeita voi tilata yhdistyksen sihteeriltä: iitu.gerlin@kolumbus.fi tai 040 707 4598. Tarvikkeet toimitetaan postitse tai sopimuksen mukaisesti. Toimituskulut lisätään laskuun. Kerhot voivat saada myyntitarvikkeita myös myyntitiliin.

MYYTÄVÄT TARVIKKEET

	á
Jäsenmerkki	1,70
Pinssi	1,70
Susimerkki	5,00
Susimerkki nauhalla	6,80
Kämppien avain	100,00
Jäsentarrat -pienet	2,00/liuska (12 tarraa)
Jäsentarra -iso	1,30
50-vuotishistoria	15,00
Kuudes vuosikymmen	15,00
50 + 60 v historiikki	25,00
Porannahkainen kahvipussi	30,00

Susimerkit myydään vain vihityille susille.
Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö.
Avainanomus tehdään Tunturiladun johtokunnalle. Avain toimitetaan postiennakkona.
Anomuslomakkeita saa yhdistyksen sihteeriltä.

MAKSUASIOISTA

Tunturiladun pankkitili on Sampo 800015-135331 ja tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut. Jäsenmaksut maksetaan jäsenmaksulaskun mukaiselle pankkitilille.

KÄMPPIEN KÄYTTÖMAKSUT

Kämppämaksuja suoritettaessa käytetään viitenumeroita. Kämpillä on edelleen rahalippaat, jonne maksun voi myös suorittaa. Kämppämaksu vuonna 2009 on 5 €/vrk/hlö. Vanhempien mukana olevilta alle 12-vuotiailta ei peritä kämppämaksua.
Kämppien viitteet: Susikyrö 505, Susi-Talas 602, Susi-Kiisa 709.
Varauskämppä Aihkin kämppämaksu on 18 €/vrk/koko kämppä. Aihki varataan puheejohtaja Raimo Pahkalalta.
Ruskaa odotellen! Iitu Gerlin

TERVETULOA UUDELLEMAALLE TUNTURILADUN SUSIAISIIN JA SYYSKOKOUKSEEN

Tapahtuma vietetään Haukilammen leirikeskuksessa Nurmijärvellä, kirkasvetisen Sääksjärven rannalla.

SUSIAISTEN OHJELMA

Perjantai 9.10.2009

18:00 -	Ilmoittautuminen alkaa Majoittuminen & seurustelua Sauna

Lauantai 10.10.2009

08:00 - 10:30	Ilmoittautuminen jatkuu
08:00 - 09:00	Aamupala
09:00 - 18:00	Luontopolku
09:30 - 09:45	Lipunnosto ja avajaiset
09:45 - 10:30	Syyskokouskahvit
10:30 - 12:30	Tunturiladun syyskokous
12:30 - 13:30	Lounas
13:30 - 17:00	Ulkoilua; tehtävärata
16:00 - 19:00	Sauna
17:00 - 18:00	Päivällinen
20:00 - 21:00	Susivihkiäiset & ohjelmaa
21:30 - 22:00	Tehtäväradan ja luontopolun tulokset sekä arpajaiset
22:00 -	Iltanuotio & vapaata ohjelmaa

Sunnuntai 11.10.2009

08:00 - 09:00	Aamupala
09:00 - 09:30	Aamun avaus
09:30 - 10:30	Susien kokous
10:30 - 11:30	"Tähtitaivas"; Jukka Hongisto
11:30 - 12:30	Keittolounas
12:30 - 13:00	Päättäjäiset

- Osallistumismaksu 8 €, sisältää tunnuksen, kokouskahvin (oma kuksa mukaan), ohjelman ja saunan
- Huonemajoitus 30 €/henkilö useamman hengen huoneissa, omat liinavaatteet. Asuntovaunu tai -auto 10 €/vrk, teltta 5 €/ vrk
- Ruokailuhinnat: Aamupala 4 €, lounas 8 €, päivällinen 10 €, iltapala/makkara 3 €. Erityisruokavalio ilmoittautumisen yhteydessä
- Ilmoittautuminen Airille 28.9.2009 mennessä p. 040 195 4808 tai sähköposti: airi.heino@pp.inet.fi
- Maksut käteisellä paikan päällä
- Mahdollisuus myydä tarpeettomia retkeilyvälineitä kirpputoripöydällä

Ajo-ohje:

Helsingistä päin; nouse Helsinki-Hämeenlinna moottoritieltä Klaukkalan liittymään (oikealle), aja Klaukkalan läpi Röykkään. Heti Röykän jälkeen kääntyy oikealle Kiljavantie Rajamäkeen, aja 2 kilometriä jolloin tulee vasemmalle näyttävä Haukilammen kyltti ja Haukilammentie. Aja pihaan n.500m.

Muualta; Aja Hyvinkäältä Hanko-Mäntsälä tietä Hankoon päin Rajamäen risteykseen saakka. Aja Rajamäkeen 2km ja käänny oikealle Kiljavantielle. Aja Kiljavantietä 6 km ja käänny oikealle Haukilammen kyltin kohdalla ja aja pihaan n. 500 m.

Tunturikerho Kuokte toivottaa kaikki tunturilatulaiset tervetulleeksi Uudellemaalle!

Saagaa kolbmalaisten vaelluksista

Heinäkuussa 2009 kolbmalaiset olivat runsaslukuisesti vaeltamassa Islannin uskomattomissa maisemissa. Yksi ryhmä vaelsi saaren sisämaan vaativissa maastoissa pölyävillä tasangoilla ja lukuisia jäätikköjokia ylittäen. Toinen ryhmä vaelsi saaren eteläosan suositulla vaellusreitillä ja retkeili lopuksi kansallispuistoissa.

Pitkin poikki Islantia

Islannin sisämaa on kova ja karu kokeneellekin vaeltajalle. Seitsenhenkinen retkikuntamme päätti kuitenkin tehdä matkan islannin halki Gulfossin putouksilta pohjoiseen Akureyriin. 11 päivää, 210 kilometriä karussa maassa ja lukematon määrä jäätikköjokia.

Matkamme alkoi bussikyydillä Blue Lagoonin ja Geysirin kautta Gulfossin kultaisille putouksille. Nämä Islannin kuuluisimmat nähtävyydet kierrettyämme jatkoimme reppureissaajina kohden pohjoista Langjökull ja Hofsjökull jäätiköiden välistä.

Aluksi matka sujui erämaatietä pitkin, mutta Vhitarvatn järven jälkeen siirryimme hevospoluille seuraten Langjökulin itäreunaa. Nautimme epätavallisesta helteestä lähes ensimmäisen viikon tarpoessamme sammalpeitteisessä maastossa kohti jäätiköiden välissä sijaitsevaa Hveravellirin kuumien lähteiden aluetta.

Saavuimme paikalle reippaiden päivämatkojen ansiosta viidessä päivässä ja karistimme pölyt niskoistamme kellumalla rikintuoksuisessa vedessä auringon paistaessa täydeltä terältä.

Karua kuumaisemaa

Hveravelliristä lähdettyämme masto muuttui täysin. Siirryimme karuun kuumaisemaan, matkaten nyt kohti itää ja halki jäätikköjokien pirstoman Hofsjökulin pohjoispuolen.

Ensimmäisessä ylityksessä kahlasimme nivusia myöden virtaavassa sameassa vedessä. Osa kastui jo tässä ylityksessä ja Hannua lukuun ottamatta kaikki muutkin ennemmin tai myöhemmin ylitysten jatkuessa.

Toisena päivänä olimme jo täysin sekaisin ylitysten lukumäärästä. Vain yksi retkeläisistä kaatui eräässä kovassa virrassa, mutta tilanteesta selvittiin säikähdyksellä ja edelleen jatkuva helle kuivasi suurimman osan varusteista lounastauon aikana.

Reipasta vauhtia

Seuraavien päivien aikana ylitimme arviolta 15 jokea, joista leveimmät lienivät 400 metriä leveitä suvantopaikkoja.

Itään kulkiessamme kohteemme oli Laugafellin kämppä, jonka arvioimme saavuttavamme viimeisenä ylityspäivänä, jos vain kulkisimme reippaasti 10 tunnin ajan.

Vain kaksi kilometriä ennen kämppää saavuimme kuitenkin joelle, minkä ylitse emme päässeet sen illan aikana. Leiriydyimme pettyneenä ja teimme ylityksen hieman matalamman veden aikaan aamulla.

Laugafellin kämpällä pidimme monen tunnin tauon uiden kuumassa lähteessä ja leväten, jatkaaksemme iltapäivällä tietä pitkin pohjoiseen, kohden maaliamme Akureyriä.

Viimeisten päivien aikana myös sää oli muuttunut viileämmäksi ja islantilaisen sumuiseksi.

Pari päivää myöhemmin laskeuduimme kuumaisemasta vehreään, Akureyriin johtavaan laaksoon. Uuteen maailmaan.

Reissu-Pete

Laugavegurin ja Skaftafell

Kolbman toinen 15 henkinen ryhmä vaelsi ensin upean ja mielenkiintoisen *Laugavegurin* reitin. *Landmannalaugarin* kuumasta lähteestä ponnistimme kohti värikkäitä vuoria, jähmettyneitä laavavirtoja, fumaroleja (höyrylähteitä) ja upeita maisemia.

Alkumatkan uskomattoman värikkäät vuoret vaihtuivat pian pölyäviksi tuhkatasangoiksi ja vihreiden sammalien peittämiksi vuoriksi. Reitin puolivälissä kuljimme varsin komean tunturikoivikon ja niittyjen läpi *Husadalurin* hienolle leirintäalueelle.

Ryhmä jakaantui kahtia

Husadalurissa osa ryhmästä katsoi paremmaksi matkustaa etelärannikolle *Skogariin* bussilla. Osa ryhmästä jatkoi suunnitelmien mukaan vaellusta *Thorsmörkin* laakson kautta ja 1100 metrin korkuisen solan ylitse Skogariin.

Tämä *Myrdalsjökulin* ja *Eyjafjallajökulin* välistä kautta kulkeva reitti oli alkumatkasta varsin ”ilmava”, monine kapeine harjanteineen ja jyrkkine nousuineen. Köysi- ja ketjuvarmistuksia oli reitillä useita.

Lisäjännitystä vaellukseen toi lähistöllä Myrdalsjökulin jäämassojen alla uinuva pelottava tulivuori *Katla*, joka saattaa purkautua rajusti milloin vain.

Vain yksi saderyöpsy

Kahdeksan vaelluspäivän aikana sää oli islantilaiseksi täysin epänormaali; aurinkoa ja lämmintä, sadetta oli vain yksi tunnin kestänyt ryöpsy!

Yhden pakkasyön jälkeen oli aamupäivällä kylmä ja kova tuuli. Vaellusmaasto tällä noin 80 kilometrin pituisella reitillä oli melko raskas, sillä nousua ja laskua oli yhtenään.

Pete Mäkelä

Matti ja Anna ylittämässä sameavetistä jäätikköjokea ja niitähän riitti.

Kerran saimme sentään kulkea tasamaata kymmenisen kilometriä, mutta silloinkin maasto oli hienoa pehmeää hiekkaa. Reitillä oli vain kaksi suhteellisen helppoa kahlausta.

Yöpymiset tapahtuivat joko leirintäalueilla tasaisilla nurmikentillä tai tunturitupien läheisyydessä. Mm. *Hrafntinnuskerilla* telttailimme pölyävällä tuhkakentällä laavalohkareista rakennettujen tuulensuojien sisällä ja *Hvanngilsissa* pienellä nurmiläiskällä laavavirran keskellä. Hvanngilsissa tupavahti toi meille noin seitsemän litraa eräältä ryhmältä syömättä jäänyttä lammaskaalikeittoa, jota me lämmitimme keittimillämme ja söimme hyvällä ruokahalulla.

Matti Rekola

Landmannalaugarissa vuoret olivat uskomattoman värikkäitä ja jähmettyneet laavapatsaat kuin satujen maahisia.

Islannin karussa maassa kasvoi hämmästyttävän runsaasti kukkia. Mustalla tuhkakentällä kasvoi merikohokkimättäitä silmän kantamattomiin ja purokuruissa näimme upeita väinönputkikasvustoja.

Vaelluksen jälkeen siirryimme retkeilemään Skaftafellin kansallispuistoon valtavan Vatnajökull-jäätikön lounaispuolelle. Parin päiväretken aikana tutustuimme Svartifossin kauniiseen putoukseen, sankkoihin koivumetsiin, jäätiköihin, valtaviin sandureihin ja kiipesimme terävälle Kistinartindanille. Skaftafellissä saimme kokea muutamia rajuja iltapäivän sadekuuroja, jotka saivat koivumetsät tuoksumaan voimakkaasti.

Omalla tilausajobussilla liikkuen meillä oli mahdollisuus alkumatkasta tutustua myös Islannin kuuluisimpiin nähtävyyksiin Thingvellirin käräjäpaikkaan ja mannerlaattojen saumaan, vanhaan Geysiriin ja purskauttelevaan Strokkuriin sekä Gulfossin mahtavaan putoukseen.

Paluumatkalla Reykjavikiin ajoimme valtavan Skeidadarsandurin ylitse, missä vuonna 1996 Vatnajökulin alle muodostuneesta Grimsvötn järvestä purkautuneet vesimassat huuhtoivat sillat sekä tiet mennessään ja jätti sandurille valtavia jäälohkareita.

Retkemme alussa oli jo seikkailun makua, kun pikkubussimme jäi joen ylityksessä pohjastaan kiinni ja tarvittiin järeämpi bussi vetämään se kuivalle maalle.

Joutenkulkija jostakin

Matti Rekola

Toisena vaelluspäivänä avautui eteen upea maisema: Vuorten välissä kimalteleva Alftavatnet eli Joutsenjärvi, yksinäinen Hattafell-vuori ja kaukana taustalla Eyjafjallajökulin valkea lakijäätikkö.